

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

Οι νόμοι το μόνο που μπορούν να κάνουν είναι να ακολουθούν τα τετελεσμένα γεγονότα κι έστω αν τα ακολουθούν πραγματικά ειλικρινά, πράγμα που δεν συμβαίνει συνήθως. Ενας νόμος παραμένει όψυχος τύπος, στο μέτρο που δεν υπάρχουν οι ζωντανές δυνάμεις που χρειάζονται για να κάνουν τετελεσμένο γέγονο, τις τάσεις που εκφράζονται μέσα στον νόμο.

Π. ΚΡΟΠΟΤΚΙΝ

ΦΙΛΕ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ, οι κοκορομαχίες των αφεντικών άρχισαν. Τη σημαδιακή ημερομηνία της 1ης Απριλίου ο σοσιαλιστής Παπανδρέου εγκαίνιασε την έναρξη της προκαρναβαλικής περιόδου, 2,5 μήνες πριν το μεγάλο πανηγύρι της 18ης Ιούνης. Παράλληλα, άρχισαν κι οι εκδηλώσεις του πλήθους με πολύχρωμα και ποικίλα πυροτεχνήματα, χορό στον ήχο των τραγουδιών, και σημαιούλες, κλίμα διόλου άγνωστο, αφού παρακολουθήσαμε το καρναβάλι της Πάτρας...

ΦΙΛΕ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ, ο Κοσκωτάς, ο οποίος παρουσιάζεται σαν υπ' αριθμόν 1 πρόβλημα του τόπου δεν είναι τίποτε παραπάνω από άλλοθι για τους κλέφτες (αυτός τα πήρε, εμείς δεν ξέρουμε...), αλλά παράλληλα, λειτουργεί και ως το καλύτερο ανατοθητικό κατά της μνήμης, που είναι επικίνδυνη για κάθε πολιτικάντη-κορομάχο.

Τι να πρωτοθυμήθούμε; Τη δολοφονία του Καλτεζά, του Πρέκα, του Τσουτσουβή, του Σινιώρα, του Κανδανολέοντα, του ... του... του... Τους ξυλοδαρμούς απεργών, τα σοσιαλιστικά MAT-MEA, τους "αγανακτισμένους πολίτες", την εισβολή στο Χημείο το Νοέμβρη του '85 και το άλλο βράδυ στο Πολυτεχνείο; Τις σκευωρίες σε βάρος αγωνιστών όπως η Ιατροπούλου, ο Μπουκουβάλας, η Βογιατζή, και τόσων άλλων;

Το Π.Α.Σ.Ο.Κ., συνέχισε την τακτική της Ν.Δ. Κέρδη για τ' αφεντικά και ξύλο για τους εργάτες. Δεν περιμέναμε τίποτε καλύτερο. Άλλωστε, όλα τα κόμματα διαφωνούν μόνο στα χρώματα των πανώ τους. Η φιλοσοφία τους είναι ίδια. ΚΑΝΕΝΑΣ δεν προκειται ν' αγωνιστεί για τον άλλο, γιατί αυτή ακριβώς είναι η αρχή της κοινωνίας των διαχωρισμών.

ΦΙΛΕ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ, η αυτόνομη δράση ενάντια στα αφεντικά και την εξουσία είναι η απαρχή της ανάπτυξης της ζωής μας.

Οι κάθε λογής και αποχρώσεως "σωτήρες" δεν είναι, πάρα οι καθημερινοί δυνάστες του μυαλού και της δράσης μας. Η εμπιστοσύνη σ' αυτούς και η παθητικότητα οδηγούν στο περιθώριο δίνοντάς τους τη δυνατότητα να μας εκμεταλλεύονται καλύτερα και πιο ήσυχα.

ΦΙΛΕ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ, τα αφεντικά κοιμούνται ήσυχα γιατί ξέρουν ότι σαν σκλάβοι θα υπομένουμε την καταπίεση. Μην τους κάνουμε τη χάρη. Ας τους κάνουμε τον ύπνο τους ένα διαρκή εφιάλτη.

Ο δρόμος για την ελευθερία δεν είναι έτοιμος.

Ας τον χαράξουμε παρέα πίσω από ένα οδόφραγμα...

Ο συντονισμός κι η αυτοπειθαρχία πρέπει να επιτευχθούν εθελοντικά, χάρη σε ένα υψηλό ηθικό και σε μια υψηλή πνευματική ολκή του επαναστάτη. Το να επιδιώκουμε λιγότερα από αυτό είναι σαν να δεχόμαστε για "επαναστάτη", ένα αλόγιστο ρομπότ, ένα δημιουργήμα εξουσιαστικής εκπαίδευσης έναν χειραγωγούμενο πράκτορα του οποίου η προσωπικότητα και η νοοτροπία είναι ολότελα ξένες, στην πραγματικότητα αντίθετες, με οποιαδήποτε κοινωνία που θα μπορούσε να θεωρηθεί έστω και αμυδρά σαν ελεύθερη.

Μέρραψη Μπούκτσιν

"Ιεραρχία και κοινωνία"

ΑΘΗΝΑ, 13 Απριλίου 1989

Τεύχος

No 20

ΕΝΑΣ ΑΙΩΝΑΣ ΑΝΑΡΧΙΣΜΟΥ ΣΤΗΝ ΠΟΛΩΝΙΑ

(συνέχεια από το προηγούμενο)

Την εποχή αυτή, ήρθε θρησκεία από το Λονδίνο, με τη μορφή υλικού προπαγάνδας, όπως το "Glos Rewolucji" ("Η Φωνή της Επανάστασης") που ασκούσε πολεμική ενάντια στους μαρξιστές. Από' κει, μπορούμε να διαβάσουμε: "Τη στιγμή που το προλεταριάτο ξεσκέπωνται για να συντρίψει τις αλυσίδες της οικονομικής του σκλαβιάς, κάθε είδους πολιτικού και κοινωνικού παίκτες, προσπαθούν να το παραπλανήσουν, ρίχνοντάς του να ροκανίσει κάποιες ισχνές μεταρρυθμίσεις, αποδεικνύοντάς του μέσω μιας σφετερισμένης επιστήμης την αναγκαιότητα της οικονομικής ανάπτυξης, καθρεφτίζοντάς του καλύτερες μέρες, τις οποίες μπορεί μόνο να ονειρευτεί. Ομως μόνο ακολουθώντας το δρόμο των μεγάλων γενικών απεργιών, της άμεσης απαλλοτρώσης των αγρών και των βιομηχανιών από τους ιδιοκτήτες, των επαναστάσεων των στρατιωτών ενάντια στους αξιωματικούς τους και το μιλιταρισμό γενικότερα, των ενόπλων εξεγέρσεων, της τρομοκρατίας, ατομικής ή συλλογικής, ενάντια στους εκπροσώπους της εξουσίας και του κεφαλαίου (...) μόνο με τον αγώνα θα φτάσει το προλεταριάτο στο ιδεώδες της κομμουνιστικής κοινωνίας χωρίς Κράτος, που είναι απαραίτητη για την ανάπτυξη του (...)".

Ο αναρχοσυνδικαλισμός

Το καλοκαίρι του 1907 γίνεται ένα συνέδριο των αναρχικών της Πολωνίας και της Λιθουανίας, με σκοπό να δημιουργήσουν μια αναρχική ομοσπονδία. Ομως η εντεταμένη καταστολή, θα εμποδίσει την πρακτική εφαρμογή αυτού του σχεδίου. Το 1910, η ένοπλη δράση των αναρχικών έχει λογικά αποδυναμωθεί. "Οι αναρχικοί που μάχονται στην Πολωνία δεν είχαν κανέναν εξέχοντα θεωρητικό" γράφει ο Anton Malinowski. Τους έλειπε μια

πλατύτερη θεωρητική σκέψη. Συγκεντρωνόταν εκ των πραγμάτων στην προπαγάνδα.

Ο αναρχοσυνδικαλισμός είναι το ρεύμα που επρόκειτο να κυριαρχήσει στην αναρχική σκέψη στην Πολωνία: οι ρίζες του φτάνουν ως την περίοδο 1905-1907. Ενας από τους πρώτους θεωρητικούς του ήταν ο Józef Zielinski, συγγραφέας των: "Strajk powszechny" ("Γενική απεργία"), "Obtudny Socjalizm" ("Απατηλός σοσιαλισμός"), "Bojowo-robotnicze zwiazki zawodowe" ("Τα εργατικά και μαχητικά συνδικάτα"), καθώς και του "Czy Anarchizm w Polsce ma racje bytu?" ("Ο αναρχισμός στην Πολωνία έχει λόγο υπαρξης;"). Κατά τη διάρκεια μιας συνάντησης στο Παρίσι το 1906, ήταν αναμφίβολα ο πρώτος που εξέφρασε τη θέση των πολωνών αναρχικών ενάντια στο στρατό και το μιλιταρισμό: "Πρέπει ν' αναπτύξουμε τον αντιμιλιταρισμό, ακόμη κι αν δεν έχουμε στην πραγματικότητα ούτε στρατό, ούτε ουλάνους, ούτε πολωνούς κοζάκους, γιατί στους αναρχικούς είναι αδιάφορο να ξέρουν ποια γλώσσα χρησιμοποιεί η στρατιωτική τάξη για να επικοινωνούν τα μέλη της μεταξύ τους ή με τους αρχηγούς τους. Δεν τίθεται θέμα να κάνουμε πιο ελαστικούς τους στρατιωτικούς κανονισμούς, να καταργήσουμε τα στρατοδικεία ή να μετατρέψουμε το στρατό σε πολιτοφυλακή. Τίθεται θέμα να καταργήσουμε εντελώς το στρατό και τον πόλεμο. Πάντα και παντού, οι πολωνοί αναρχικοί θα διακηρύξουν μ' όλες τους τις δυνάμεις: "Όχι στο στρατό, ακόμη κι αν στον πολωνικό". Ο Zielinski θεωρούσε τη γενική απεργία ως την επαρκέστερη μορφή πάλις εν όψει της κοινωνικής επανάστασης. Πρότεινε τη δημιουργία αναρχοσυνδικαλιστικών συνδικάτων σύμφωνα με το γαλλικό πρότυπο. Ελεγε: "Το μπούκοτάς, το σαμποτάς, οι διαδηλώσεις στους

ΚΑΝΟΝΕΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

(συνέχεια από το προηγούμενο)

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ "ΧΟΡΙΩΝ"

Υπάρχουν αρκετές μέθοδοι:

- 1) Μικρόφωνα, που κρύβονται στον υπό παρακολούθηση χώρο.
- 2) Ειδικές συσκευές που ακούνε μέσα από τούχους, ταβάνια, πατώματα, διπλανά κτίρια.
- 3) Χαψέδες, που έχουν επάνω τους κάποιο "body pack", δηλαδή μαγνητόφωνο με πολύ ευαίσθητο μικρόφωνο.

Συνήθως, το μικρόφωνο, που τοποθετείται στον υπό παρακολούθηση χώρο, παίρνει ρεύμα από την ηλεκτρική εγκατάσταση του χώρου κι έτσι, η αστυνομία δεν χρειάζεται να ξαναμπεί παρά μόνο για να ξαναπάρει το μικρόφωνο. Το μικρόφωνο αυτό, μπορεί να είναι και ασύρματο, δηλαδή ένας συνδυασμός μικροφώνου και πομπού. Η εμβέλεια αυτού του πομπού μπορεί να αυξάνεται με κάποιον ενισχυτή. Το ενσύρματο μικρόφωνο απαιτεί την τοποθέτηση καλωδίου που θα οδηγεί στην "αίσθουσα ακρόασης". Μερικές εταιρίες διαφημίζουν ήδη συσκευές που "ακούνε" τι λέγεται σ'ένα δωμάτιο από τις δονήσεις στα τζάμια των παραθύρων. Μ'αυτή τη μέθοδο δε χρειάζεται να διαρρήξουν το χώρο.

Οι "χοριοί" μπορεί να είναι χρυσμένοι σε τακούνια παπούτσια, χαρτοφύλακες, κομήματα κ.λ.π.

Τα σκουπίδια σας.

Ναι. Τα σκουπίδια σας ελέγχονται. Να μην ξεχνάτε να καλτε τα χαρτιά που δεν θέλετε να διαβαστούν. Καλό θα είναι, επίσης, ν' αφήνετε τα σκουπίδια σας αλλού κι όχι έξω απ' το σπίτι σας.

Η αντιμετώπιση του προβλήματος.

*Σκεφθείτε τα πλεονεκτήμα-

τα του να μένετε μαζί με άλλους. Είναι δύσκολο γι' αυτούς να μαντέψουν πότε δεν θα βρίσκεται κανείς στο σπίτι, όταν μένουν εκεί αρκετά άτομα. Μην βασιζεστε, όμως, μόνο σ' αυτό.

*Φυλάτε τα σημαντικά υλικά σε μέρη που κλειδώνουν. Τουλάχιστον θα ξέρετε ότι κάποιος παραβίασε την κλειδαριά και ότι τα έκλεψε.

*Φυλάτε τα πραγματικά σημαντικά υλικά σε "ασφαλή σπίτια".

*Βγάλτε αντίγραφα των εγγράφων που θα είναι δύσκολο να ξαναβρείτε και φυλάξτε τα αντίγραφα σε ασφαλές μέρος.

*Οταν διαλέγετε σπίτι ή γραφείο σκεφθείτε τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματά του, σε σχέση με τα παραπάνω προβλήματα.

Αυτοκίνητα

*Από τον αριθμό ενός αυτοκινήτου μπορεί κανείς εύκολως να βρει τον ιδιοκτήτη του.

*Μικρόφωνα μπορούν να τοποθετηθούν και στο αυτοκίνητο. Μη νομίζετε ότι οι συνομιλίες στο αυτοκίνητο είναι ασφαλείς.

*Τα αυτοκίνητα διαρρηγούνται εύκολα. Το ίδιο εύκολα μπορεί κανείς να φτιάξει αντεκλείδια.

*Η κακή κατάσταση ενός αυτοκινήτου και η έλλειψη ορισμένων αξεσουάρ (τόξα πορείας, φώτα, ζώνες κλπ), δίνουν στους μπάτσους το δικαίωμα να σας σταματήσουν και να σας ελέγξουν.

*Οι κλήσεις που μένουν απλήρωτες οδηγούν σε εντάλματα που οδηγούν σε συλλήψεις και μπορεί μερικές φορές να έχουν πολύ σοβαρότερες συνέπειες.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΛΥΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΟΥ ΕΚΛΟΓΙΚΟΥ ΝΕΦΟΥΣ

Αν θέλετε να αποφύγετε την εκλογική ρύπανση του μαλού σας και ψάχνετε τρόπους να εναντιώθετε και γιατί όχι να μπούκοτάρετε την εκλογική τους φλέστα, σας προτείνουμε ορισμένες λύσεις άμεσης αντίδρασης:

α) Αν το σπίτι σας βρίσκεται κοντά σε εκλογικό κέντρο μπορείτε να απαιτήσετε να χαμηλώσουν τα μεγάφωνα γιατί το παιδί σας διαβάζει για τις Πανελλήνιες ή γιατί είστε κουρασμένος. Αν δεν το κάνουν, μπορείτε να βγάλετε τα ηχεία από το στερεοφωνικό σας στο μπαλκόνι, και να βάλετε δικά σας τραγούδια και συνθήματα...

β) Αν υπάρχει ταμπλώ αφισοκόλλησης μπροστά από το σπίτι σας και έχουν κολλήσει την φάτσα κάποιου πολιτικού με αποτέλεσμα να νευριλάζετε κάθε πρωΐ, που βγαίνετε για τη δουλειά σας, κατεβείτε το βράδυ και κολλήστε ένα άσπρο χαρτί μεγάλων διαστάσεων γράφοντας τη λέξη "ΣΚΑΤΑ"...

γ) Αν σας δώσουν στο δρόμο προκύρηξη κάποιου κόμματος, πάρτε τη, προχωρήστε παρακάτω κι ανάψτε μ' αυτή το τσιγάρο σας. Αν δεν καπνίζετε κρατήστε τη... για αλλη χρήση... Και στις δύο περιπτώσεις η απόλαυση είναι το ίδιο μεγάλη.

δ) Δεν υπάρχει τέταρτο. Αφήστε τη φαντασία σας να οργάνισει...

ΕΝΑΣ ΑΙΩΝΑΣ...

(συνέχεια από

σελ 1)

δρόμους, οι απεργίες στην πλειστοφορή μορφή τους, αυτά είναι τα μέσα αγώνα των αναρχικών εργατών, κι όχι το να ψηφίζουν, ή να δωροδοκούν τους καταναγκασμό, αλλά χάρη στην εκλεγμένους, ή να είναι διατομική θέληση και σε ελαφρές κομητικές στοιχεία, θεατές αμοιβαίες πιέσεις... Αυτή είστις αυτικάμαρες των υπουργών της τεράστια διαφορά ανάμεσα στο σοσιαλισμό και τον ε-

σκλαβιάς. Το μελλοντικό σύστημα θα δινει από μόνο του πληροφορίες στο άτομο, ζητώντας του μόνο την εργασία που θα προσφέρει ο καθένας με τη θέλησή του. (...) Οι σχέσεις με τον καθημερώνονται με τον αναρχοκομισμό...".

(Σήμερα, στο Κράτος του υπόλοιπου είναι συνδεδεμένος με στήσις μαχητής και προπαγανδή στήσις που δημιουργήσει εργατικά συνδικάτα στην Κρακοβία και πάρκτού σοσιαλισμού που έγινε η Πολωνία, οι μακάβρες τέσσερις εξέδιδαν μια εφημερίδα με προφητείες που έγιναν πριν από τέταρα "Sprawa Robotnicza" ("Ο πό 75 χρόνια, πραγματοποιήση εργατικός αγώνας"), η οποία καν: γνωρίζουμε τις "αποδεικτικές πρωτοεμφανίστηκε στις αρχές ΕΕΙΣ", την υποχρεωτική εργατομαγιά του 1913, οι αναρχικοί της Κρακοβίας έγραψαν: "Στη μελλοντική κοινωνία δεν θα υπάρχει κυβέρνηση, δεν θα υπάρχει Κράτος, ούτε εξουσίες, σύνορα, στρατοί, δικαστήρια, νόμοι, δε θα υπάρχει λιδιωτική ιδιοκτησία στα μέσα παραγωγής. Η ιδιοκτησία των αγρών και των εργοστασίων θα είναι κοινή, οι ενώσεις κι οι συνεταιρισμοί θα οργανώνουν το σύνολο της κοινωνικής ζωής. Να ποια είναι η διαφορά με το σοσιαλισμό, του οποίου το ιδεώδες είναι ένα ισχυρό κράτος, υπό τον όρο να είναι σοσιαλιστικό! Ενα κράτος δημοκρατίας που ο καθένας θα πρέπει να δουλεύει υπό επιτήρηση, ανταλάσσοντας χαρτιά που θα δηλώνουν την πραγματοποιημένη εργασία. Μ' αυτά τα χαρτιά, θα μπορεί να παίρνει κανείς όλα τα καταναλωτικά αγαθά από τα καταστήματα της κοινότητας. Θα υπάρχει σοσιαλιστική αστυνομία, κάποιο είδος χρημάτων κι υποχρεωτική εργασία. Ενα τέτοιο καθεστώς δε θα μπορούσε να υπάρξει (sic) γιατί θα ήταν ένα σύστημα κοινωνικής

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

